

[Hanne Severinsen]

viser, at kommunerne godt kan, og derfor er det de økonomiske styringsmidler, der først og fremmest er brug for nu. Det kan dog være, at vi stadig væk har brug for mange forsøg med renere teknologi, som også støttes af staten.

Da lovforslaget gerne skulle træde i kraft den 1. januar 1993, vil jeg på Venstres vegne tilsiige en hurtig behandling i udvalget.

Jes Lunde (SF):

SF kan støtte afskaffelse af afgiften på mælkekartoner. Det fremgår jo også af, at vi var med i det flertal, som den 7. maj 1992 vedtog beslutningsforslag nr. B 2, hvori vi fastslog, at sådan skal det være. Vi kan også støtte de tekniske ændringer, der er nødvendige i forbindelse med indførelse af det indre marked, og det samme gælder afkortning af kredittiden. Med hensyn til affaldsproblematikken vil vi godt i udvalget kigge lidt nøjere på, om genanvendelsen er sikret godt nok ved den måde, man opbygger det på nu.

Men egentlig synes jeg, at det mest interessante i forbindelse med behandlingen af denne lovpakke er det, der mangler. Da vi lavede betænkning i Miljøudvalget over Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag nr. B 2 om omlægning af visse miljøafgifter, var vi jo et meget stort flertal i Miljøudvalget – faktisk udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiet – som i betænkningen opfordrede regeringen til at fremlægge en samlet plan for øget anvendelse af miljøafgifter i begyndelsen af folketingsåret 1992-93.

Begyndelsen af folketingsåret 1992-93, det er jo nu, og derfor synes jeg da, at vi – det meget store flertal, som skrev det i betænkningen dengang – skal holde ministeren fast på, at vi i forbindelse med arbejdet med de lovforslag, som vi behandler nu, skal have den plan frem. Jeg går ud fra, at regeringen har arbejdet med den sommeren over, fordi vi altså i den betænkning, som vi afgav den 29. april i år, skrev, at vi fra flertallets side ville have det sådan. Derfor går jeg ud fra, at regeringen meget hurtigt kan komme med en plan for øget anvendelse af miljøafgifter.

Jeg synes, det er relevant at tage op i forbindelse med denne sag, for her går vi jo ind på omlægning af nogle miljøafgifter. Jeg synes også, det ville være meget relevant, om udspillet kom fra regeringen nu, fordi vi jo står foran

skattereformforhandlinger, og Personskatteudvalget har lagt op til, at det ville være en god idé at basere en større del af beskatningen på miljøafgifter, hvilket vi i SF er meget, meget enige i.

Derfor synes jeg, det vil være godt, hvis et flertal også her i dag ville markere over for regeringen, at vi nu vil have den plan frem, som vi opfordrede regeringen til at udarbejde i den betænkning, som vi afgav i april.

Aage Brusgaard (FP):

De fire lovforslag, som vi behandler her under et som en lovpakke, er forskellige, men har dog en del lighedspunkter. De drejer sig hovedsagelig om, at regeringen nu har fundet ud af, at Danmark har sagt ja til det indre marked, at det skal træde i kraft den 1. januar 1993, og at vi må prøve at klare det frem for at bruge alt vort krudt på en union, som vi på ingen måde er klar til at gå ind i – vi skal jo altså først have de ting ordnet, som vi sagde ja til, da vi sagde ja til EF-pakken.

Lovforslagene ligner hinanden derved, at regeringen med næb og klør i mange år har søgt veje til at opkræve nye skatter og afgifter. Regeringen kan jo se af meningsmålinger, at befolkningen rent faktisk ikke ønsker højere skatter. Skattetrykket er stort, og der er lige blevet offentliggjort en OECD-undersøgelse, som viser, at Danmark er det land inden for OECD, der har det absolut højeste skattetryk. For så alligevel at kradse flere penge ind fra borgerne finder man nye objekter, og et af de nye objekter var altså mælke- og juicekartoner.

Nu har man så fundet ud af, at det nok var fejlagtigt, fordi det jo hovedsagelig rammer de familier, der har mange børn, som drikker meget mælk. Derfor vil jeg rose regeringen for, at den nu foreslår, at man ophæver den lov.

Imidlertid sker der så det, at staten mister et provenu på 85 mio. kr. Det hilser vi selvfølgelig med glæde; men vi havde hellere set, at regeringen samtidig var kommet med et besparelsesforslag på samme niveau, sådan at ændringen var neutral for skatteborgerne.

Det gør man bare ikke. Regeringen ønsker åbenbart ikke, at der skal ske lettelse af skatter og afgifter i Danmark, for så var her en helt oplagt chance for at indføre nogle af de ting, som man har lovet vælgerne i valgkampene. Nej, regeringen finder afgiftslommelygten